

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 240.890 van 5 maart 2018
in de zaak A. 216.418/IX-8682**

In zake: Nicolas VAN LAREBEKE-ARSHODT
woonplaats kiezend te 5550 Bohan
Chemin des Grossarts 105

tegen:

de UNIVERSITEIT GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Sofie Logie en Michelle Decruy
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 juli 2015, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de raad van bestuur van de Universiteit Gent van 8 mei 2015 “waarbij de professoren De Henauw Stefaan, Gevaert Kris, Maes Lea en Van Borsel John wel, en [Nicolas Van Larebeke-Arschodt] niet, bevorderd werden tot hoogleraar”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 februari 2018.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en advocaat Michelle Decruij, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met ingang van 1 oktober 1991 werd verzoeker gerangschikt als voltijds hoofddocent in de faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen aan de Universiteit Gent (hierna: UGent).

Zowel in 2008 als in 2010 dient verzoeker zijn kandidatuur in voor de in die jaren georganiseerde gecontingenteerde bevorderingsmogelijkheden van hoofddocent naar hoogleraar in de faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen.

3.2. Wat de ‘gecontingenteerde bevordering van hoofddocent naar hoogleraar 2008’ betreft, beslist de raad van bestuur van de UGent op 24 oktober 2008 om acht kandidaten te bevorderen tot hoogleraar, maar niet verzoeker.

Verzoeker dient tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in.

Met toepassing van artikel 30, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 14*quinquies* van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ vernietigt de Raad van State bij arrest nr. 205.218 van 15 juni 2010 “het besluit van 24 oktober 2008 van de raad van bestuur van de Universiteit Gent waarbij Christophe Ampe, Guy Bruselle, Roeland De Moor, Dirk Elewaut, Christophe Van de Wiele, Johan Vande Walle, Mario Vaneeckhoutte en Erik Witvrouw worden bevorderd tot hoogleraar en waarbij Nicolas Van Larebeke-Arschodt niet wordt bevorderd in de mate dat hij recht heeft op een herwaardering van zijn verdiensten”.

Daarop beoordeelt de facultaire beoordelingscommissie, op 21 januari 2011 en op 9 maart 2011, de verdiensten van verzoeker. Zij concludeert dat verzoeker niet voldoet aan de minimale verwachtingen wat onderzoek betreft, zodat hij niet wordt opgenomen in de rangschikking en een verdere vergelijking met andere kandidaten niet relevant is.

De faculteitsraad aanvaardt op 23 maart 2011 het voorstel van de commissie. Het verslag met het besluit dat verzoeker niet wordt voorgedragen tot hoogleraar wordt bezorgd aan de raad van bestuur van de UGent.

3.3. Wat de ‘gecontingenteerde bevordering van hoofddocent naar hoogleraar 2010’ betreft, beslist de UGent op 2 juli 2010 Stefaan De Henauw, Kris Gevaert, Lea Maes en John Van Borsel te bevorderen tot hoogleraar en verzoeker niet.

Verzoeker stelt ook tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in.

Met toepassing van artikel 30, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 14^{quinqies} van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ vernietigt de Raad van State bij arrest nr. 215.004 van 8 september 2011 “het besluit van 2 juli 2010 van de raad van bestuur van de Universiteit Gent in zoverre daarbij Stefaan De Henauw, Kris Gevaert, Lea Maes en John Van Borsel worden bevorderd tot hoogleraar in de faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen van de Universiteit Gent en de daaruit blijkende weigering om Nicolas Van Larebeke-Arschodt te bevorderen tot hoogleraar in de mate dat hij recht heeft op een waardering van zijn verdiensten”.

De facultaire beoordelingscommissie beoordeelt vervolgens, op 8 december 2014 en 3 maart 2015, de verdiensten van verzoeker. Zij concludeert dat verzoeker niet voldoet aan de minimale verwachtingen wat onderzoek betreft, zodat hij niet wordt opgenomen in de rangschikking en een verdere vergelijking met andere kandidaten niet relevant is. Zij oordeelt dat de vier best gerangschikte kandidaten, die door de raad van bestuur op 2 juli 2010 werden voorgedragen voor bevordering tot hoogleraar, opnieuw en ongewijzigd kunnen worden voorgedragen tot hoogleraar.

De faculteitsraad beoordeelt op 18 maart 2015 het voormelde voorstel van de beoordelingscommissie en volgt het. In dezelfde vergadering beslist de faculteitsraad het advies van de faculteitsraad van 23 maart 2011 betreffende de ‘gecontingenteerde bevordering van hoofddocent tot hoogleraar 2008’ te bekrachtigen en uit te breiden met de voordracht van de best gerangschikte kandidaten, die door de raad van bestuur op 24 oktober 2008 werden voorgedragen voor bevordering tot hoogleraar.

3.4. Op 8 mei 2015 neemt de raad van bestuur van de UGent de volgende beslissing over de ‘gecontingenteerde bevordering van hoofddocent naar hoogleraar 2008’ en de ‘gecontingenteerde bevordering van hoofddocent naar hoogleraar 2010’:

- Christophe Ampe, Roeland De Moor, Dirk Elewaut, Mario Vaneeckhoutte en Erik Witvrouw worden tot voltijds hoogleraar bevorderd op 1 oktober 2008;
- Guy Bruselle, Christophe Van de Wiele en Johan VandeWalle worden tot deeltijds hoogleraar bevorderd op 1 oktober 2008;
- Stefaan De Henauw, Kris Gevaert en Lea Maes worden tot voltijds hoogleraar bevorderd op 1 oktober 2010;
- John Van Borsel wordt tot deeltijds hoogleraar bevorderd op 1 oktober 2010.

Dit is de door verzoeker bestreden beslissing, evenwel slechts in de mate dat Stefaan De Henauw, Kris Gevaert, Lea Maes en John Van Borsel worden bevorderd tot hoogleraar en daaruit blijkt dat verzoeker niet wordt bevorderd tot hoogleraar.

3.5. Verzoeker is sinds 1 oktober 2012 met emeritaat.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Ambtshalve exceptie

4. In het auditoraatsverslag wordt ambtshalve opgeworpen dat verzoeker geen blijk meer geeft van een actueel belang, omdat hij op het ogenblik van het instellen van het annulatieberoep reeds met emeritaat was, waardoor hij geen aanspraak meer kon maken op de bestreden bevordering tot hoogleraar. Opgemerkt wordt nog, dat het een benoeming naar keuze betreft en dat verzoeker niet laat gelden dat hij moest worden bevorderd tot hoogleraar in de plaats van één van de benoemden. Verzoeker toont aldus niet aan dat, bij een eventuele nietigverklaring, er sprake zou zijn van een rechtsplicht om hem met terugwerkende kracht op 1 oktober 2010 aan te stellen als hoogleraar, aldus het auditoraatsverslag.

Een financieel nadeel – verlies aan wedde – en een moreel nadeel – de miskennen van verzoekers verdiensten – zijn volgens het auditoraat onvoldoende rechtstreeks verbonden met de gevorderde nietigverklaring.

5. Terwijl de verwerende partij in de memorie van antwoord nog stelt “geen reden” te zien “om het belang van verzoekende partij te betwisten”, sluit zij zich in haar laatste memorie alsnog aan bij het auditoraatsverslag.

Beoordeling

6. Dat verzoeker mogelijkerwijze geen middel aanvoert waarin een rechtsplicht is besloten om hem te benoemen, gaat voorbij aan de specifieke omstandigheden waarin de verwerende partij is overgegaan tot de door verzoeker bestreden bevorderingen.

Zoals blijkt uit het feitenrelaas, betreft het specifiek de gecontingenteerde personeelsbewegingen van 2008 en van 2010, die door de Raad van State bij arresten van 15 juni 2010 en 8 september 2011 (minstens gedeeltelijk) zijn vernietigd.

Daarop heeft de verwerende partij, om tot rechtsherstel over te gaan, ertoe besloten om de misgelopen bevorderingsprocedures te hervatten, waarbij het duidelijk en steeds haar bedoeling is geweest om het contingent voor dat jaar in te vullen en de best gerangschikte personeelsleden te benoemen met terugwerkende kracht tot, respectievelijk, 1 oktober 2008 en 1 oktober 2010 – zijnde de data waarop de initiële bevorderingen waren ingegaan. Terecht heeft zij dan ook verzoeker, zelfs al was hij reeds met pensioen, in de bevorderingsprocedure betrokken en zijn verdiensten opnieuw beoordeeld.

7. Zoals hiervóór is uiteengezet, houdt de bestreden beslissing specifiek verband met de personeelsbewegingen van 2008 en 2010.

Er valt niet in te zien op welke deugdelijke gronden de verwerende partij verzoeker verschillend zou mogen behandelen, indien na de vergelijking van zijn aanspraken zou blijken dat hij ook in aanmerking komt voor de geambieerde bevordering. Op de terechtzitting hierop uitdrukkelijk gewezen, erkent ook de verwerende partij dat in die hypothese verzoeker “normaal” bevorderd zou zijn geworden met terugwerkende kracht.

Binnen de grenzen van de rechtsstrijd zoals die zich thans aan de Raad van State aandient, impliceert een en ander dat ook verzoeker in dat geval aanspraak heeft op een bevordering met terugwerkende kracht – tot 1 oktober 2010, gelet op de door verzoeker zelf gekozen beperking van de omvang van zijn annulatieberoep tot de personeelsbeweging van 2010.

8. Het enkele feit dat verzoeker ondertussen met emeritaat is, doet daaraan geen afbreuk. Een benoeming met terugwerkende kracht zou immers gevolgen hebben voor de reconstructie van zijn loopbaan en zijn daarop gesteunde pensioenaanspraken.

9. De door het auditoraat opgeworpen exceptie maakt de oplossing van het geschil niet mogelijk. Er is dan ook reden voor aanvullend onderzoek van de ontvankelijkheidskwesties die eventueel nog niet zijn onderzocht en van de grond van de zaak. Er is daarenboven reden, om de betrokken partijen niet langer nog in onzekerheid te laten, dat het aanvullend auditoraatsverslag op alle middelen en excepties betrekking zal hebben.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt belast met een aanvullend onderzoek van alle excepties en middelen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 maart 2018,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren